

Psalm 11

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὁγδόης ψαλμὸς τῷ δαυιδ

2 σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος ὅτι ὥλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν νιῶν τῶν ἀνθρώπων

3 μάταια ἐλάλησεν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν

4 ἐξολεθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν μεγαλορήμονα

5 τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστιν τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν

6 ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενίτων νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ

7 τὰ λόγια κυρίου λόγια ἀγνά ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως

8 σύ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰώνα

9 κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσιν κατὰ τὸ ὄψις σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων